

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.551 van 29 juli 2002
in de zaak A. 108.036/XIV-5778.**

In zake : XXX,
 wonende te 2430 LAAKDAL,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 12 januari 1974 en van Mongoolse nationaliteit, op 20 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op het arrest nr. 104.287 van 4 maart 2002 waarbij de debatten worden heropend ter openbare terechtzitting van woensdag 26 juni 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DE RIDDER die, loco Advocaat G. DE GROOTE verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 23 februari 2001 en verklaart zich vluchteling op 26 februari 2001.

1.2. Op 1 maart 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 4 april 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Betrokkene werd verhoord op 29 maart 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Mongoolse taal machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. De Pestel.

Betrokkene verklaart de Mongoolse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ulaanbaatar. Betrokkene meldt dat haar vader in februari 1999 stierf in een auto-ongeluk. Vanaf dan zou haar geadopteerde broer, B. T., haar hebben geslagen. Op 1 juni 1999 zou hij haar in die mate hebben geslagen dat ze werd opgenomen in het traumatologisch centrum in Ulaanbaatar. Ze zou er 15 dagen zijn gebleven. Op 3 juni 1999 zou betrokkene een klacht hebben ingediend bij de politie van Songinokhairkhan. B. T. zou op die dag zijn gearresteerd en zou 30 dagen zijn vastgehouden. In september 1999 zou hij haar nog eens hebben geslagen toen twee vrienden van hem daar ook aanwezig waren. Betrokkene zou hebben geprobeerd hulp te zoeken maar B.T. zou haar hebben gedwongen terug naar binnen te gaan. Hij zou haar handen hebben vastgebonden. Eén van die vrienden zou haar met een mes hebben bedreigd en B. T. zou haar hebben verkracht. Ze zou het bewustzijn hebben verloren. Een buurman zou de spoeddiensten en de politie hebben gecontacteerd die B. T. zou hebben opgepakt. Haar buurman zou de volgende dag klacht hebben ingediend tegen B. T. en zijn twee vrienden. Ze zouden

midden oktober 1999 voor de rechtbank van Songinokhairkhan zijn verschenen. Ze zouden tot anderhalf jaar gevangenisstraf zijn veroordeeld. Betrokkene verklaart op 16 februari 2001 Ulaanbaatar te hebben verlaten om via Selenge, Altambolag en Moskou op 23 februari 2001 in Brussel aan te komen.

Er dient aangestipt te worden dat betrokkene problemen niet van die aard zijn dat er kan gesproken worden van een systematische, persoonsgerichte en daadwerkelijke vervolging door de Mongoolse autoriteiten in de zin van de Vluchtelingenconventie. Betrokkene verklaart geen problemen te hebben gekend met de Mongoolse autoriteiten, nooit officieel te zijn beschuldigd, gearresteerd of voor een rechtbank gebracht. Haar vermelde problemen -slagen en verkrachting door B. T. en diens vrienden- zijn van louter interpersoonlijke aard en vallen derhalve niet onder de Geneefse Conventie. Verder blijkt uit haar verklaringen nergens dat zij omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Mongoolse overheden. Integendeel, betrokkene aanvallers werden veroordeeld tot anderhalf jaar gevangenisstraf en bevinden zich momenteel nog in de gevangenis.

Bovendien heeft ze geen gegronde reden aangehaald waarom ze zich niet zou kunnen vestigen in een ander deel van Mongolië om te ontsnappen aan haar lokale problemen.

Tenslotte is betrokkene niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument, waardoor haar reisweg en identiteit niet kunnen worden gecontroleerd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk vreemd is aan de criteria van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 maart 2001.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren. (...).”.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat er méér dan dertig dagen verstreken zijn tussen de kennisgeving van de bestreden beslissing en de inleiding van de vordering;

Overwegende dat de bestreden beslissing dateert van 4 april 2001 en het verzoekschrift tot nietigverklaring aangetekend werd ingediend op 20 april 2001; dat de vordering bijgevolg tijdig werd ingediend; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen;

3. Over de grond van de zaak.

Overwegende dat verzoekster een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

“Sur le moyen pris de la violation de l’article 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur le séjour des Etrangers et des articles 1, 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation des actes administratifs;

En ce que la décision querellée n’est pas adéquatement motivée;

Que la décision attaquée rejette sa demande alors que sa vie est en danger dans son pays d’origine;

Que sa vie est réellement en danger dans son pays à cause de ses origines ethniques;
Qu'il n'y a en réalité aucune contradiction essentielle dans son récit qui puisse en altérer la crédibilité;
Que les autorités de son pays ne lui accordent pas la protection qu'elle mérite à cause de ses origines alors qu'elle est gravement menacé de mort;
Que c'est à tort que la décision querellée rejette sa demande.”;

Overwegende dat luidens artikel 20, tweede lid, 2/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer “een uiteenzetting van de feiten en de middelen” dient te bevatten die tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden; dat artikel 8, 4/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vordering tot schorsing “een uiteenzetting van de feiten en middelen die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen rechtvaardigen”, moet inhouden, waarbij onder “middel” hetzelfde moet worden begrepen als wat hiervoor werd uiteengezet;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekster geen middel bevat zoals bedoeld in de artikelen 20, tweede lid, 2/, en 8, 4/, van voormeld koninklijk besluit, maar dat zij zich beperkt tot de opsomming van een aantal wetsbepalingen en beginselen zonder aan te geven hoe deze beginselen door de bestreden beslissing eventueel zouden worden geschonden en voor het overige verwijst naar een aantal feitelijke gegevens; dat het niet volstaat te stellen dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd, en dat verzoeksters asielaanvraag ten onrechte werd verworpen terwijl haar leven in gevaar is in haar land van herkomst omwille van haar etnische origine en dat de overheid van haar land van herkomst haar geen bescherming kan bieden, zonder deze losse beweringen met concrete gegevens te staven, en de motieven van de bestreden beslissing met gefundeerde argumenten te weerleggen; dat de Raad van State op grond van een dergelijke uiteenzetting niet vermag zijn wettigheidscontrole uit te oefenen; dat de ingestelde vordering derhalve onontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen ontvankelijk middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juli tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.